

[Dagmar Mørk Jensen]

Jeg vil gerne forsøge at tydeliggøre for ministeren, hvad det var, vi gerne ville have belyst. Før lyste lampen, og så bliver tiden jo lidt kort.

Det, vi gerne ville vide noget om, er fordele og ulemper ved en fondsdannelse. Her tænker vi såmænd ikke kun på de små virksomheder, men vi tænker på en fond, som virkelig kunne fjerne en væsentlig begrundelse hos virksomhederne for, at de ikke antager unge kvinder. Deres begrundelse er jo mange gange, at det betyder ekstra udgifter at have unge kvinder ansat, og i den forbindelse mener jeg faktisk ikke, at de store virksomheder er bedre end de små; de er muligvis lidt smartere til at klare det.

Det, vi tænker på, er faktisk ikke et egentligt udvalgsarbejde. Vi mener, ministeren skulle have mulighed for at fremskaffe disse oplysninger på en enklere måde.

Så vil jeg da godt rose ministeren for at tage meget hensyn til organisationerne, og hvad de nu kan blive enige om, men uanset organisationernes eventuelle syn på vor nysgerrighed i denne forbindelse vil vi altså gerne have ideen analyseret.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes, at fru Helle Degn gør det fantastisk byrdefuldt at føde børn. Man skal høre, at nu har kvinden påtaget sig den opgave. Jamen der er jo faktisk ikke ret mange andre til det, og sådan har det nu altid været, og jeg tror ikke engang, Folketinget kan finde ud af at lave det anderledes.

Fru Helle Degn siger, at Fremskridtspartiet ikke har noget bud på familiepolitikken; vi har i hvert fald ikke samme bud som Socialdemokratiet, det er stensikkert. Vi bryder os ikke om, at man partout ønsker at arbejde, at gå på barselorlov og anbringe børn på daginstitutioner med alle de konsekvenser, det kan få senere hen. Det kom jeg meget ind på i debatten om den børnepolitiske redegørelse, vi havde i Folketinget, så det er ikke korrekt, når der bliver sagt fra Socialdemokratiets side, at Fremskridtspartiet ikke har noget bud. Det er ikke det samme som Socialdemokratiets bud, men det behøver jo ikke at være forkert, fordi det ikke er det samme som det, Socialdemokratiet ønsker for børnefamilier.

Der bliver talt om de få procent mænd, som går på barselorlov. Det er da korrekt, jeg kender heller ikke ret mange. Man læser somme tider om nogle i aviserne; det var vist bl.a. TV-Avisens chef, som kunne tillade sig at gå på barselorlov, men det er jo en helt anden sag end for mange andre småbørnsfamilier.

Men jeg vil godt spørge fru Helle Degn: hvor er Socialdemokratiets mænd i dette forslag? Hvorfor har man ikke sat en af de bløde mænd til at være ordfører på forslaget? I hver evig eneste debat om kvindespørgsmål, vi har herinde, og det gælder også fra Socialdemokratiets side, er det også en kvindesag. Hvorfor lader man ikke en af mændene overtage den opgave, det er at være ordfører for sådan et forslag, og hvorfor i alverden er der ikke en eneste mand, som står som medforlagsstiller?

Jeg formoder, at hvis forslaget skulle komme til afstemning, så vil det også have Socialdemokratiets mænd bag sig, men jeg synes, det er usmart, at man altid lader kvinder fremføre de kvindesager, som Socialdemokratiet fremturer med. Det er ikke særlig smart af Socialdemokratiet, hvis jeg må have lov at udtale det på den måde.

Helle Degn (S):

Til fru Pia Kjærsgaard skal jeg komme med den lille elementære oplysning, at det selvfølgelig er hele den socialdemokratiske folketingsgruppe, som har haft en indgående drøftelse. Vi vælger også i vores gruppe, som mænd altid plejer at sige de gør, efter kvalifikationer. De, som er interesserede og engagerede og arbejder med stoffet, det er dem, vi vælger som ordførere på området. Det er kvinderne i den socialdemokratiske gruppe, som har syntes, der skulle tages nogle initiativer her; det har vores mandlige kolleger bakket op, og vi er stolte over og glade for, at vi på hele gruppens vegne kan fremsætte dette forslag.

Med hensyn til Fremskridtspartiets familiepolitik, som ikke er den samme som Socialdemokratiets – det kan jeg kun være ganske enig med fru Pia Kjærsgaard i – har jeg en forestilling om, og det tror jeg også vælgerne har, at Fremskridtspartiets familiepolitik er en politik, der hører fortiden til. Den giver